

та ставатъ вече съвсѣмъ голѣми и се ввиватъ на пашкулъ, а кърмачкитѣ имъ запущватъ стаичката съ восчена стѣнничка. На деветий день царичкитѣ прогризватъ врачката на стаичката си, вече готови да изхвъркнѣтъ изъ пашкула си, нѣ сѣдѣтъ въ него и брѣмчатъ; тѣ се страхуватъ да ги не убие старата царица. Жилото на царицата е криво и малко по-голѣмо, отъ колкото у пчелитѣ, нѣ безъ утровна жлѣза. Тя много хубаво се брани съ него въ врѣме на бой съ младитѣ пчели и безжалостно ги истрѣбѣва съ него.

Тогавъ имъ помага пчеларьтъ: той изважда въ другъ кошерь единъ роякъ пчели съ старата царица. Колкото по-вече пчеларьтъ умножава кошеритѣ съ нови матки, толкова по-полѣзно е за него, защото отъ всѣки добъръ кошерь може да искара до 30—40 оки медъ и 3—4 оки воскъ. Въ студено и влажното лѣто кошеритѣ даватъ по-вече медъ и воскъ, отъ колкото въ горѣно и сухо. Най-добръ пѣкъ спомага топлото лѣто, когато горѣщината често се прѣкъсва отъ малки дѣждове.

Прѣзъ зимата оставатъ готовъ медъ за прѣхранванието на пчелитѣ до пролѣтъ; а кошеритѣ ги прѣнасятъ въ по-топло мѣсто. Ако зимата не е много студена, то въ кошера е топло, като въ затоплена стая; а въ голѣмъ студъ пчелитѣ се хващатъ една друга за краката, като че ли не искатъ да се раздѣлятъ и въ случай на смъртъ и прѣспиватъ цѣлата зима. Тѣ обикновенно кждѣ Великъ-день се пробуждатъ, оживяватъ, и съ настѣпванието на пролѣтъта, брѣмчащецъ весело, исхвъркватъ на полето. Тѣ обичатъ да работѣтъ. Вку-